

lidt bedre, snart lidt daarligere. Til frie Erhverv er der virkelig i en længere Aarrække stillet ret betydelige Krav, og de to sidste Rigsdagssamlinger har ikke saa lidt forøget disse. Jeg kunde tænke mig, at hvis der kom en alt for stærk Stemning op i den Retning, som her er antydet, vilde det kunne fremkalde ogsaa den Følelse, at de frie Erhverv i By og paa Land i højere Grad maatte kunne finde hinanden til Værn om deres Interesser, end det hidtil er lykkedes paa Grund af gamle Stridigheder.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var i Gaar inde paa at tale en lille Smule om Venstres Sommermøder. Det var ikke alt-sammen tilpas for det ærede Medlem. Dels blev Møderne afholdte om Eftermiddagen, dels tog man Entré, og dels fandt han vel ogsaa, at de faldne Udtalelser ikke altid klang saa godt i hans Øren. Jeg følger mig for min Del ikke truffet. Jeg har ikke holdt Eftermiddagsmøder, det eneste, jeg har deltaget iovre i min Kreds, var efter Indbydelse fra Socialdemokratiet, og det kan jeg jo ikke have Skylden for. Men naar det ærede Medlem var saa elskværdig at se ind til os med Hensyn til Ordningen af vore Møder og de Udtalelser, der faldt paa dem, er det ikke mere end rimeligt, at man gør en Genvisit. Det er jo ogsaa saadan, at adskilligt af det, der lyder paa det Partis Møder, som det ærede Medlem tilhører, ikke altid klinger saa godt hos os. Og det er heller ikke altid saa takt- og principfast, som man fra den Side gerne vil give det Udseende af. Jeg vil gerne fremdrage nogle Smaating. Der blev holdt et Møde i Slagelse. Jeg tror, det var den ærede Folketingsmand fra Slagelse (Holger Neergaard), der havde Møde der, og det blev fremhævet i Bladene, at det ærede Medlems Parti var i Flertal dernede. Jeg formoder derfor, hvad jeg for Resten ikke bestemte ved, at dette Parti ogsaa havde sørget for at faa Dirigentpladsen. Jeg kunde jo høre paa det ærede Medlem, at han lægger Vægt paa, at Regeringspartiet ikke altid har kunnet beherske Dirigentvalget, og jeg maa derfor antage, at det ærede Medlems Parti sørger saa godt, man kan, for Dirigentvalget; naar de er i Flertal, er det jo rimeligt, at de tager Pladsen. Det skal jeg nu lade staa ved sit Værd, men jeg vil gerne fremhæve, at vedkommende Dirigent uden Motivering udbragte et Leve for Fædrelandet. Det blev fra socialdemokratisk Side ikke besvaret, som et Leve plejer at blive besvaret, men

med Uvillie. Og dette blev i Partiets Hovedorgan forsvaret med, at man — det vil altsaa i dette Tilfælde sige det socialdemokratiske Parti — ikke vilde raabe Leve for et befæstet Fattighus. Nu maa man altsaa antage, at det er baade en Forklaring paa den lille Begivenhed, der fandt Sted nede i Slagelse, og en Parole, som skal følges af Partiet. Derfor undrede det mig ikke saa lidt, at da jeg faa Dage efter dette Møde sammen med et æret Medlem af Tinget her ovenover, der har ikke saa lidt at sige indenfor det socialdemokratiske Parti, var til en lille Fests i Anledning af Aabningen af Eksportslagteriet i Aarhus — og jeg maa indrømme, at det ikke gjorde noget fattighusagtigt Indtryk, dette Eksportslagteri, for det er fint og flot og bekvemt i alle Maader, og det viser, at vi dog ogsaa har andet end Fattighuse i dette Land —, benyttede det nævnte Medlem af Landstinget Lejligheden til at udbringe et Leve for Danmark. Nu ved jeg ikke, om der skal ligge en dybsindig Forskel mellem „Fædreland“ og „Danmark“, men jeg er i alt Fald ikke spidsfindig nok til at kunne klare Forskellen. Dette Leve lød i mine Øren saadan, at det indeholdt lidt af en Protest mod den Parole, der er udstedt af det københavnske Hovedorgan. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at det ikke var ganske tilfældigt, at den nævnte Landstingsmand benyttede denne Lejlighed til at udbringe et Leve for Danmark. Der laa, tror jeg, deri noget af en Protest mod Fattighus - Forklaringen. Jeg skal ikke komme ind paa, hvem af de to der har Ret — man har jo før set, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og andre ærede Medlemmer ikke har været saa helt enige.

Jeg kunde have nøjedes med den Forklaring, der stod i det nævnte Hovedorgan, men der var en Ting, der gjorde mig vaklende, saaledes at jeg ikke turde stole paa dette Organ, og det var den Omtale, som det havde givet af visse Forhold i Sønderjylland. Jeg skal ikke komme ret meget ind derpaa, men kun fremhæve, at Organet omtaler den bekendte Mads Egholmske Sag i Udtryk, hvori det stærkt fremhævede, at det, der var Kamp om i Sønderjylland paa den Maade, hvorpaa han nu har været med i Kampen, var, at man vilde have Optantspørgsmaalet løst. Denne Forklaring er unægtelig noget overraskende, eftersom dette Spørgsmaal er løst for adskillige Aar siden ved den bekendte Konvention mellem Danmark og dets Naborige, medens det derimod var Hjemløshedsspørgsmaalet